

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/160/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200719
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619200719.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: Z., proti žalovanému J. o určenie vlastníckeho práva, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 24. mája 2019, č.k. 6C/30/2019-39, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou evidovanou Okresným úradom H., katastrálnym odborom, na LV č. XXXX, pre katastrálne územie R. K., obec R. K., okres H., a to stavby so súp. č. XX, popis stavby „zariadenie pre ubyt. a vých. detí a mládež“, postavenej na pozemku parc. registra „C“ parc. č. XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 3109 m², a to vrátane jej prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúceho vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia tejto nehnuteľnosti, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 od.s 1, 2 písm. d/, § 326 ods. 1, 2, § 327, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1 CSP, § 126 ods. 1, § 135c ods. 1 - 3 Obč. zákonníka. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou vo veci samej domáha alternatívne určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uvedenej vo výroku tohto uznesenia, alebo zriadenia vecného bremena in rem spočívajúceho v práve vlastníka uvedenej nehnuteľnosti užívať pozemok, na ktorom je nehnuteľnosť postavená, a to za peňažnú náhradu vo výške určenej znaleckým posudkom. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že z internetového portálu V. zistil, že žalovaný vyhlásil prvé kolo elektronickej aukcie na nehnuteľný majetok štátu, ktorým má byť aj stavba so súp. č. XX. Ponuka bola zverejnená 10.04.2019, pričom koniec lehoty na doručovanie ponúk bol 14.05.2019. Žalobca nadobudol obavu, že žalovaný bude chcieť disponovať s nehnuteľnosťou, ktorej vlastníkom sa cíti byť žalobca, čo vzhľadom na prípadnú dobromyseľnosť nadobúdateľa môže mať negatívne dôsledky pre žalobcu spočívajúce v nemožnosti domôcť sa svojho vlastníckeho práva proti tomuto neskoršiemu nadobúdateľovi. Mal za to, že je potrebné žalovanému uložiť, aby do rozhodnutia vo veci samej nenakladal so stavbou súp. č. XX. Žalovaný nehnuteľnosť nevyužíva a vzhľadom na zverejnenú aukciu ju považuje iba za prebytočný majetok štátu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v spore medzi žalobcom a žalovaným je dôvodné bezodkladne upraviť pomery strán, pretože bez takej úpravy by boli práva žalobcu ohrozené. Dôvodil, že žalobca v konaní o neodkladnom opatrení osvedčil, že vlastníctvo k stavbe súp. č. XX v kat. úz. R. K. je sporné. Ide nepochybne o stavbu, ktorá je postavená na pozemku, ktorého vlastníkom je žalobca. V katastri nehnuteľností je ako vlastník stavby zapísaný žalovaný. Uviedol, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že skutočným vlastníkom tejto stavby by mohol byť žalobca, keďže stavba bola postavená v čase pridelenia pozemku parc. č. XXX/X na tomto pozemku, v čase pridelenia pozemku platila zásada superficies solo cedit (vlastník pozemku je aj vlastníkom stavieb na ňom postavených), pozemok bol pridelený Československému štátu a v roku 1991 bol delimitovaný na žalobcu. Vlastnícke

právo žalovaného bolo pritom zapísané na podklade verejnej listiny, ktorou je rozhodnutie o pridelení súpisného čísla, čo však nie je listina, na ktorej podklade by bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo. Vyriešenie otázky vlastníckeho práva k uvedenej stavbe bude predmetom dokazovania v konaní o veci samej. Aj v prípade, ak by v konaní o veci samej nebolo preukázané tvrdenie žalobcu o vlastníctve spornej stavby, má právo na usporiadanie pomerov strán, keďže je nepochybné vlastníkom pozemku, na ktorom je sporná stavba postavená. Ak mu nepatrí vlastnícke právo, môže požadovať zriadenie vecného bremena k pozemku, a to za náhradu. Aby však bolo možné o tejto otázke nerušene rozhodnúť, považoval súd prvej inštancie za potrebné, aby ostalo počas konania zachované vlastnícke právo žalovaného k tejto nehnuteľnosti s odôvodnením, že z predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný robí úkony smerujúce k predaju tejto stavby prostredníctvom elektronickej aukcie, keď zo snímky z elektronickeho systému pre aukcie Ministerstva financií Slovenskej republiky vyplýva, že žalovaný ponúka na predaj nehnuteľnosť v kat. úz. R. K. - stavbu so súp. č. XX postavenú na parcele č. XXX/X. Súd prvej inštancie konštatoval, že ak by došlo k prevodu (sporného) vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, zasiahlo by sa do práv žalobcu (uplatnenie jeho práv by sa procesne sťažilo). Takisto, ak by žalovaný zaťažil spornú stavbu vecným právom k cudzej veci, bola by realizácia vlastníckych práv žalobcu v prípade úspechu v spore obmedzená. Súd prvej inštancie skúmal aj proporionalitu zásahov do práv strán sporu. Konštatoval, že na jednej strane stojí právo žalobcu na uspokojenie svojich uplatnených nárokov (či už ako vlastníka stavby alebo ako vlastníka pozemku, na ktorom je stavba postavená) a na strane druhej výkon vlastníckeho práva žalovaného. Žalovaným je v tomto spore štát, pričom nie je možné neprihliadnuť na tú skutočnosť, že spornú nehnuteľnosť považuje za prebytočný majetok. Ak bude teda dočasne obmedzený v nakladaní s týmto majetkom, pričom ale ostatné zložky jeho vlastníckeho práva ostanú neobmedzené (môže nehnuteľnosť naďalej užívať), nedôjde u neho k nenapraviteľnému, respektíve ťažko napraviteľnému zásahu do vlastníckeho práva. Aj v prípade neúspechu žalobcu v spore ostane jeho vlastnícke právo zachované v plnom rozsahu. Ak by však súd neodkladné opatrenie nenariadil a pomery strán dočasne neupravil, v prípade ak by došlo k predaju spornej stavby, je riziko ak nie znemožnenia, tak nepochybné sťaženia uplatnenia majetkových nárokov žalobcu (žalovaný by stratil pasívnu vecnú legitímáciu a žalobca by sa musel domáhať svojich nárokov voči tretej osobe). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Osobitne skúmal (v súlade s § 324 ods. 3 CSP), či účel sledovaný neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, pričom dospel k negatívnemu záveru. Vychádzal pritom z toho, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V posudzovanom spore však ide o uplatnenie vecného práva (vlastníckeho práva, respektíve zriadenia vecného bremena). Preto súd dospel k záveru, že zabezpečovacím opatrením v posudzovanej veci nie je možné účel sledovaný neodkladným opatrením dosiahnuť. Pri obmedzení časového trvania neodkladného opatrenia súd vychádzal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal obmedziť jeho trvanie do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Lehota, počas ktorej má mať neodkladné opatrenie účinky, umožní účinne realizovať v prípade úspechu v spore žalobcovi svoje vlastnícke práva a zároveň neobmedzí žalovaného nad mieru primeranú pomerom v realizácii svojho vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti v prípade neúspechu žalobcu v spore o veci samej v časti o určení vlastníckeho práva.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý nesúhlasil s nariadením neodkladného opatrenia. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil a vyhodnotil tvrdenia žalobcu a žalobcom predložené listinné dôkazy a nariadil neodkladné opatrenie, na ktoré nebol v zmysle ustanovení CSP právny dôvod. Mal za to, že tvrdenia žalobcu a ním predložené listinné dôkazy ani v minimálnej miere neosvedčujú pravdepodobnosť, že žalobou uplatňované právo je dôvodné a žalobcovi hrozí vznik ujmy. Žalobcom predložené listiny nepreukazujú jeho tvrdenie, že by mal byť vlastníkom stavby z dôvodu uplatnenia zásady „superficies solo cedit“. V podanom odvolaní následne uvádzal skutočnosti, ktorými spochybňoval žalobou uplatnený nárok žalobcom vo veci samej, namietal spornosť vlastníckeho práva uplatňovaného žalobcom.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia. Naďalej trval na tom, že sa cíti byť legitímnym vlastníkom stavby so súp. č. XX v k.ú. R. K.. Poukazoval však aj na tú skutočnosť, že žaloba vo veci samej je založená na eventuálnom petite. Žalovaný okrem spornosti vlastníckeho práva dlhodobo odmietal riešiť fakt, keď napriek tomu, že je v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník stavby, nemá žiadnym spôsobom právne usporiadaný prístup

k stavbe. Poukazoval na to, že žalobca sa pokúšal iniciovať mimosúdne rokovania so žalovaným za účelom usporiadania vzájomných práv a povinností strán k dotknutým nehnuteľnostiam, pre pasivitu žalovaného však úplne márne.

4. Žalovaný v následnom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že obsahom odvolania voči nariadenému neodkladnému opatreniu boli v prvom rade náležitosti preukazujúce nedôvodnosť a absentujúci právny základ nariadeného neodkladného opatrenia. Vzhľadom na plynúcu lehotu na podanie opravného prostriedku voči uznesením nariadenému neodkladnému opatreniu sa žalovaný k samotnému merítku veci nevyjadroval a ani na to nebol dôvod. V súvislosti s nariadeným neodkladným opatrením resp. jeho dôvodnosťou bola skutočnosť, že žaloba vo veci samej je založená na eventuálnom petíte právne irelevantná.

5. Žalobca v následnom vyjadrení uviedol, že pokiaľ sa nevyrieši spor medzi stranami o vlastnícke právo, nemôže dôjsť k speňaženiu spornej nehnuteľnosti. K zastaveniu ponukového konania zo strany žalovaného došlo až na základe vydaného uznesení konajúceho súdu o nariadení neodkladného opatrenia. Ak by nebolo neodkladné opatrenie konajúcim súdom nariadené, v dôsledku pokračujúceho ponukového konania mohla byť sporná nehnuteľnosť medzi časom prevedená v prospech tretieho subjektu, a to aj napriek tomu, že skutočným vlastníkom nehnuteľnosti sa cíti byť žalobca.

6. Krajský súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie žalobcom požadovaného neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP) a v podrobnostiach naň odkazuje, aby nadbytočne neopakoval pre strany známe fakty.

8. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza:

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. c/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby nenakladala s určitými vecami, alebo právami.

12. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 1 CSP). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

15. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, teda súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná reakcia súdu na deklarovaný stav v právnych vzťahoch sporových strán, pokiaľ súd posúdením tvrdení a predložených dôkazov žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu zásahu do práv, resp. právnych vzťahov, ktoré sú medzi stranami sporu sporné. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonal výsluch strán, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. K návrhu musí pripojiť listiny na ktoré sa odvoláva, pretože hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho návrhu môže dosiahnuť len relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľov neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva žalobcov, ktorému je možné poskytnúť ochranu pred neodkladným opatrením. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana.

17. V danej veci bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný spoločne so žalobou vo veci samej, ktorou sa žalobca domáha alternatívne určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom H., katastrálnym odborom, na LV č. XXXX, pre katastrálne územie R. K., obec R. K., okres H., a to stavby so súp. č. XX, popis stavby „zariadenie pre ubyt. a vých. detí a mládež“, postavenej na pozemku parc. registra „C“ parc. č. XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 3109 m², alebo zriadenia vecného bremena in rem spočívajúceho v práve vlastníka uvedenej nehnuteľnosti užívať pozemok, na ktorom je nehnuteľnosť postavená, a to za peňažnú náhradu vo výške určenej znaleckým posudkom. Z listín predložených žalobcom k podanej žalobe a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca je vlastníkom pozemku č. XXX/X o výmere 3109 m², špecifikovaného v podanej žalobe. Žalovaný je evidovaný ako vlastník stavby súp. č. XX, postavenej na parc. č. XXX/X vo vlastníctve žalobcu. Ako titul nadobudnutia stavby súp. č. XX sú v liste vlastníctva uvedené rozhodnutie o určení súpisného čísla a žiadosť o zápis, listina o určení súpisného čísla, rozhodnutie o užívaní stavby, zmluva o prevode nehnuteľného majetku štátu, bližšie špecifikované v návrhu a v napadnutom uznesení. Z prídellovej listiny zo dňa 05.07.1956 zn. H..XXXX/XX vydanéj Okresným národným výborom, pôdohospodárskym odborom v H. vyplýva, že pre Československý štát v správe E. R. R. K. boli pridelené pozemky, okrem iného aj parc. č. XXX/X vo výmere 3194 m² (približne), na ktorej bol postavený dom č. XXX a na ktorej sa nachádzal dvor. Z protokolu o delimitácii z roku 1991 (bez uvedenia dátumu) vyplýva, že obec R. K. nadobudla od odovzdávajúceho Okresného národného výboru Q. delimitáciou okrem iného majetku aj pozemok parc. č. XXX/X vo výmere 3195 m² zastavaná plocha. V delimitačnom protokole sa nenachádza stavba na pozemku parc. č. XXX/X. Z rozhodnutia obce R. K. zo dňa 29.4.1997 č. XXX/XX vyplýva, že stavbe na parc. č. XXX/X „Zariadenie pre ubytovanie a výchovu detí a mládeže“ bolo určené súpisné číslo XX. Ako vlastník uvedenej stavby bol v rozhodnutí uvedený C. R. K.. Stavba bola postavená podľa rozhodnutia v roku 1939. Z výmeru o vlastníctve pôdy zo dňa 05.05.1948 vyplýva, že prídelcovi H.i T. bol pridelený okrem iného aj pozemok parc. č. XXX/X a dom č. XXX a dvor o výmere 3194 m². Z kópie pozemkovo-knižnej vložky č. XXX pre kat. úz. R. K. vyplýva, že na parc. č. XXX/X bol zapísaný dom číslo XXX a dvor v intraviláne o výmere XXXX m², pričom do vložky bol vpísaný na základe prídellovej listiny zo dňa 05.07.1956 H.. XXXX/XX. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalovaný vyhlásil prvé kolo elektronickej aukcie, v ktorej ponúka na predaj nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu.

18. Ako už bolo uvedené rozhodnutie o neodkladnom opatrení vzhľadom na charakter tohto inštitútu, ktorým je rýchla a účinná ochrana potencionálne ohrozeného práva, nepredpokladá na rozdiel od rozhodovania vo veci samej plnohodnotné dokazovanie, vyžaduje len osvedčenie tvrdených skutočností nariadenie neodkladného opatrenia opodstatňujúcich, naplneniu čoho v posudzovanej veci aj došlo. Súd prvej inštancie správne posudzoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia len v limitoch osvedčenia takých skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre potreby rozhodnutia o neodkladnom opatrení a nie z hľadiska dôvodnosti žaloby vo veci samej.

19. Zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že za danej situácie žalobca nepochybne osvedčil rozhodujúce skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia a uložením požadovaného obmedzenia možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobca domáha. Základným dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie správne nariadil požadované neodkladné opatrenie (vyhradiac jeho trvanie do právoplatného skončenia konania vo veci samej), je samotný charakter konania vo veci samej a najmä skutočnosť, že žalovaný sa preukázateľne snaží predmetnú nehnuteľnosť scudzit'. Na rozdiel od žalovaného je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že nariadením neodkladného opatrenia v zmysle uloženia zákazu nakladať s predmetnou nehnuteľnosťou nedochádza k zásahu do vlastníckych, ako aj iných práv strany sporu nad nevyhnutnú mieru, keď nariadeným neodkladným opatrením sa žalovanému obmedzí iba nakladanie s predmetnou nehnuteľnosťou a na druhej strane žalobca, ktorý sponchybňuje vlastníctvo žalovaného k tejto nehnuteľnosti, nezíska oproti nemu neadekvátnu výhodu, keďže predmetné neodkladné opatrenie smeruje iba k tomu, aby sa dočasne zachoval súčasný právny stav, pokiaľ nebude vo veci samej právoplatne rozhodnuté. Ostatnými námietkami sa bude súd prvej inštancie zaoberať v rozhodovaní vo veci samej.

20. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že týmto svojím rozhodnutím neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a dodáva, že všetky tvrdenia strán sporu obsiahnuté v podaniach, týkajúcich sa tiež návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, budú tvoriť podklad pre rozhodovanie súdu prvej inštancie vo veci samej, teda budú predmetom následného vecného prieskumu.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

22. Keďže v tomto prípade nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie tiež vo veci samej končí, súd prvej inštancie správne o nároku na náhradu trov konania v tejto časti nerozhodoval. S otázkou trov konania (tiež odvolacieho) a ich prípadnej náhrady, sa súd prvej inštancie vysporiada následne až v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).